

fige det, vilkaarlig Deling. Saaledes skal man heller ikke opstille noget andet Hensyn albeles ensidig.

Naar den ærede Minister om Folketings' Fordeling af Kretsene sagde, at der ved den er sket en Omflytning af — jeg tror, den ærede Minister sagde 2—300 Kommuner — har det vel ikke været den ærede Ministers Mening at sige, at de ere flyttede fra et Amt over til et fremmed Amt, thi der tror jeg ikke, at man kommer til mere end nogle og halvtreds Kommuner, naar man regner højt. Efter Folketings' Forslag gælder det om nogle og halvtreds Kommuner, at de ligge i et Amt i administrativ Henseende, medens de i politisk Henseende kommer til at høre til et andet Amt, og da der, saa vidt jeg ved, er omtrent 800 Kommuner her i Landet, er det jo ikke noget stort Procentforhold. Men hvis den ærede Minister vil tælle efter, hvor mange Kommuner han selv har maattet lægge til en anden Krets end den, hvortil de nu høre, tror jeg, at Tallet ikke vil vise sig væsentlig mindre end det, den ærede Minister har nævnt. Og jeg maa over for den ærede Minister ogsaa fastholde, at der virkelig er adskillige Amter, om hvilke det gælder, at de Valgkretsene, som blive betegnede med det vedkommende Amts Navn, ikke indeholde fremmede Bestanddele, at de ikke komme til at indeholde Kommuner, der høre til et andet Amt. København er jo uberrørt — den maa ogsaa kunne kaldes et Amt. I Københavns Amt er jo en enkelt Valgkrets bleven noget berørt, Frederiksberg Amt er ikke bleven berørt, Bornholms Amt heller ikke, og det gælder ogsaa om flere ydste Amter, ikke alene Listed Amt, men ogsaa, om jeg ikke fejler, Ringkøbing Amt og Ribe Amt, der efter den foreslaede Fordeling ikke ville komme til at indeholde fremmede Kommuner.

Naar den ærede Minister ikke mener, at det er en passende Lejlighed til at komme ind paa Spørgsmaalet om at fordrø absolut Flertal, for at en Kandidat kan blive valgt til Folketinget, vil jeg ikke finde det rigtig at tage dette Spørgsmaal frem, thi jeg erkender, at det er af den Slags Spørgsmaal, der bedre kunne tages op ved en anden Lejlighed end netop ved denne Lov. — Derimod gælder noget andet om Spørgsmaalet om Arbejdsgivernes Forpligtelse til ikke at afholde deres Arbejdere fra at møde til Valgene, thi det er jo dog nu en Gang kommet ind i Lovforslaget, og naar den ærede Minister erklærer, at han sympatiserer med Tanken, vil jeg rigtig nok

henstille til den ærede Minister, om han ikke kunde formulere de Betæneligheder, som han har udtalt, navnlig i det andet Ting, paa en saadan Maade, at det eventuelle Udvalg kunde optage det fornødne i Paragraffen, saa at man kunde vedtage denne Bestemmelse. Den ærede Minister synes at være meget imod, som han sagde, at der skulde finde offentlig Forsøgning Sted eller, for at udtrykke det bestemt, at Politimesteren skulde blande sig ind i saadanne Spørgsmaal. Ja, jeg holder ganske vist ikke af, at Politimesteren ex officio blander sig ind i saadanne Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejdere, naar bægge Parter ere enige om en vis Ordning, men jeg maa dog gøre den ærede Minister opmærksom paa, at vi vedtog i Fjor en Lov, nemlig Loven om Helligdagsfreden, hvorved der i meget vidt Omfang er givet Politimesteren Anledning, eller hvor det ligefrem er gjort til hans Pligt at blande sig ind i den Maade, hvorpaa Arbejdsgivere og Arbejdere ordne deres Forhold, nemlig med Hensyn til Søn- og Helligdagsarbejdet. Kan dette altsaa gøres der, maa det vel ogsaa kunne gøres med Hensyn til Arbejdet paa Valgdagen; der er ikke nogen virkelig kvalitativ Forskel i saa Henseende. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til det eventuelle Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa, om det skulde være nødvendigt, at § 4 faar et Tillæg, som fjerner de rent praktiske Ulemper, navnlig med Hensyn til Sørnbaner, Post- og Telegrafvæsenet, men at man ikke uden videre stryger denne Paragraf, navnlig da den ærede Minister synes at have modtaget den med Sympati.

Indenrigsministeren (Singerlev): Det ærede Medlem mente, at man havde skabt sig Bæneligheder ved at holde paa Amtsgrenserne. Jeg har ogsaa haft under Overvejelse, hvorledes det vilde stille sig, naar man gik bort fra Amtsgrenserne, men jeg vil sige det ærede Medlem, at mit Skøn er det, at ved at tage dette Baand paa sig, ved at binde sig til en vis Fremgangsmaade, er man kommen til at gaa frem med langt større Sikkerhed og langt større Kersfærdighed, thi det at kunne tage politiske Hensyn er derved, saa at sige, blevet ubeluffet, og det antager jeg for et Gode; altsaa det er ikke Vilkaarlighed. Derimod er man, som det ogsaa er paavist, efter det andet Tings Forslag, f. Eks. over for et Amt, maatte mod sin Vilje, kommen til at stonne saaledes, at dette Amt har faaet lutter Krets af een Farve. Det vil man ikke kunne